

Odgovoril sem na vsa navadna vprašanja. Ker me je še vedno izpraševal to in ono, povedal sem mu odkrito, da ne morem iti v gostilnico spat, ker nimam odveč denarja. Učinil bi mi toraj veliko prijaznost, ako bi me spremil na policijo. Menil sem namreč, da imajo kakor po večjih mestih ameriških, tako tudi tu na policiji prostore, kjer morejo ubožni ljudje na suhem in gorkem počivati in spati. Policaj je razvidel s tega, da sem tujec. Začel mi je uljudno razlagati, da takih javnih prostorov v Avstraliji do sedaj še ni, in če bi me patrolja po noči tu zalotila, koj bi me pobrala. On je sicer še le nedavno prišel v ta kraj, ali mu je dolžnost, da mi poskrbi streho. Stopila sva toraj na ulico. Dva čedno oblečena moža sta prišla mimo in glasno po nemški govorila. Policaj očitvidno pomirjen, namigne gospodoma in odide. Gospoda res obstaneta, premerita me od glave do nog in poprašata, kaj bi rad. Povedal sem jima, da sem tujec, in ker je uže pozno, prišel bi rad pod streho.

„Kdo ste?“

„Čeh.“

„Od kodi?“

„Iz T.“

„Also auch ein Böhme!“

Nekaj sta zamrmrala, zgenila z rameni, in pustila me v temi in v dežju na ulici. Premišljal sem, kaj mi je početi. V tem me lopi nekdo od zadaj po rami in popraša, čemu tako zamišljen stojim. Povedal sem mu, kako mi je. Tujec se je razjezil. Bil je Šved od Karlskrona, kakor sem pozneje izvedel. „Saj sta Vaša rojaka“, dejal je s trdo besedo, pa sta Vas pustila! Eden je Čeh od Kraljevega Gradca in je tu zdravnik, eden je Prus in advokat. Idite toraj z menoj.“ Peljal me je v hotel „princ Albert“ pod streho.

Drugega dne je še vedno lilo. Ko sem se odpravljaj pot, na začel mi je kuhar odgovarjati. „Potrpajte, v dveh, treh dneh se bode zvedrilo.“ Opazil je tudi, da imam ožuleno nogo radi dolge in težavne hoje. To je vzbudilo v njem sočutje. Ostal sem toraj v gostilnici. Kuhar me ni pustil iz kuhinje in je tri dni po bratovski delil z menoj svojo jed. Hotel sem si tudi mesto ogledati. Pri „Napieru“ zagledam od daleč mnogo ljudi v gruči, ki so se živo razgovarjali. Šel sem k njim in sem izvedel, da govoré ob umoru, ki se je zgodil to noč.

Včeraj namreč je prišel v Ballarat nek digger z zlatih rudnikov od Mount-Ararata, in je prinesel seboj znatno množino zlata. Kakor diggerji avstralijski sploh, ki prihajajo na gotove čase v mesta, tako si je hotel tudi naš digger narediti par kratkočasnih dnij in se je nastanil pri „Napieru“. Tu je jedel in pil in igral pozno v noč. Našel je tudi več veselih drugov. Kateri so pili in jeli pri njem. Vodili so ga iz gostilnice v gostilnico, in slednjič so ga vlekli v hišo, v katerej so stanovala mlada dekleta irska. Tu se je bahal s svojim bogastvom, dokler se je drugim poljubilo. (Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

Iz Železnikov. (Javna zahvala.) Visoki dež. odbor kranjski je že lanskega leta podaril za tukajšnje hirajoče siromake eno izmed vstanovljenih cesar Franc Jožefa I. hiralnih štipendij za 30 gld. Zdaj nam je pa zopet poslal 10 vreč (žakljev) turšice (1000 kil) za razdelitev med uboge. Podpisano županstvo izpolni le svojo dolžnost, ako vis. dež. odboru za ta znamenita darova izreče v imenu ubogih najtoplejše, najpriserčnejšo zahvalo. Bog ohrani naši deželi na kermilu še dolga dolga leta take blage gospode, ki tako očetovsko in ljudomilno skrbijo za bedne siromake naše dežele!

Županstvo Železnike 21. marcija 1890.

Jos. Levičnik, župan.

Iz Ljubljane. — Gospod deželni predsednik baron Winkler odpeljal se je včeraj dopoldne na Dunaj, kjer se poleg obilnega družega posla, namerava pokloniti tudi presvitlemu cesarju.

— Tukajšnji vojaški poveljnik fml. vitez Keil, namerava, kakor čujemo, prestopiti v stalni pokoj.

— Lakota in pomanjkanje v deželi Kranjski je še vedno huda mora, ki nas tlači. Čas je, da se težko prizadetim pošlje izdatnejša pomoč, ali se jim nakloni vsaj zaslužka, nujno je, da se teško prizadetim kmetovalcem nemudoma pomaga s semenskimi sadeži in žitom, ker setev in sajenje se ne more odlašati čez po naravi zaukazani čas. Število stradajočih narastlo je visoko nad 40.000 glav, še večje pa je število onih gospodarjev, ki so se sicer preživeli za silo, ki pa potrebujejo neobhodnega semena. Dežela je zdavnej že porabila v ta namen privoljeno svoto 20.000 gld., toliko nujnejše je pač, da že od vlade pride tudi tako dolgo pričakovana podpora. Kakor se nam poroča, storili so državni poslanci večkrat v pospešenje te podpore namenjene korake, in tudi deželni odbor glasil se je že večkrat, enkrat tudi neposredno brzojavno, in tako se nadejamo, da nam konečno vendar ta teden prinese rešilne pomoči.

— O desetletnici gospoda dež. predsednika barona Winkler-ja imamo danes še dodati, da so mu uradniki deželne vlade pri tej priliki izročili album s fotografijami vsih uradnikov; uradnike same vodil je pri tej priliki dvorni svetovalec Schemerl. Pri banketu dne 20. tm. bilo je navzočih 44 zastopnikov avtonomnih občin iz vsih krajev dežele, celo med obedom še došlo je mnogo brzojavnih pozdravov; napitnice napile ste se samo dve: prvič napil je deželni glav ar presvitlemu cesarju, drugič pa mestni župan ljubljanski, slavljenca baronu Winklerju. Obe napitnici sprejete ste bile navdušeno in gospod deželni predsednik zahvalil se je za obe napitnici v srčnem odzdravu na deželo Kranjsko, drugo mu domovino.

— Okrožni zdravnik Franc Bachmann v Ilirski Bistrici, ki je umrl dne 20., tm. zapustil je 22.000 gld. svojega premoženja za dijaško ustanovo naprid dijakom rojenim v Istriji.

— Dopolnilne občinske volitve v Ljubljani vršijo se letos dne 14., 16. in 18. aprila. Klub mestnih odbornikov pa je sklenil v ta namen sklicati volilne shode dne 7., 8. in 9. aprila v mestni dvorani.

— Državni zbor. Kakor se nam poroča se pred veliko nočjo ne prične budgetna razprava. Zadnja seja zbornice poslancev bode ali jutri ali najkasneje v petek in počitnice trajajo samo veliki in velikonočni teden, najdalje do dne 16. aprila.

— O kozah, ki so v Ljubljani trajale minuli teden svojo žrtvo, hvala Bogu ne čujemo več.

Pogovor o sedanjih poslih. (Resnično, ne izmišljeno.) Gosp. župnik neke večje duhovnije, ki se je imel poleg obilnih duhovskih opravil ukvarjati tudi z kmetijstvom, pa lastnik obširnega gospodarstva iz njegove fare, sta si tožila eden drugemu svoje težave z posli. Gosp. župnik reče: „Oče! strašanske križe imam s posli; glejte, šestero jih je, in to je prav pol pekla.“ Posestnik na to odgovori: „Gospod oče, rad verjamem; jaz jih imam pa dvanajst, in to je celi pekel.“ —k.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Domače razmere se niso spremenile ne gledé strank in ne gledé delovanja v zbornicah. Minuli ponedeljek zborovala je zbornica poslancev in ob enem tudi gosposka zbornica: Gosposka zbornica razpravljala je sklepe poslaniške zbornice brez posebnega pomena.

V zbornici poslancev pa je v razpravi poročilo užitninsko-davčnega odseka gledé razširjenja Dunajskega užitninskega okrožja. V spominu je še čestitim čitateljem našim, s kolikim navdušenim veseljem se je pozdravljal ta vladni predlog v dunajskem časništvu in v vseh dunajskih krogih brez izjeme.

Med tem časom pokazala je stvar tudi drugo lice, senčno svojo stran: Zastopniki predkrajev dunajskih v državnem zboru stopili so v dotiko s svojimi volilci in tu izrazila se je bolj ali manj živahno nevolja pred pretečimi novimi bremenmi, izrekoma poprijel je tovarnar z usnjem v predkraju Friderik Süß (brat profesorjev), za veliko besedo ter je v razpravi v več obširnih govorih razkladal predkrajem pretečo škodo; drugi poslanec iz teh krajev dvorni svetovalec Eksner stal je že na drugem stališči, ker je svoj čas že sam sprožil rešitev tega vprašanja in pa ker tudi ni po vsem v sebi mogel zatajiti dunajčana. Zastopnik dunajčanov Kronawetter pa je s skrajnimi razlogi pobijal predlog vladin

in najrajši bi bil ono, za kar ima biti užitnina dunajska nižja, preložil na ramena vse države, ob enem pa je zahteval na podlagi dolžnosti plačevanja užitnine, splošno volilno pravico v obliki neposrednih volitev.

Drugi dunajski poslanci Matscheko, Vrabc in dr. konečno tudi dr. Herbst. pa so z vso brezozirnostjo pobijali napade Süß-Kronawetter-jeve in živahno zagovarjali predlog vladin, oziroma oni užitninskega odseka, v čegar imenu je to pot izjemoma poročal člen manjšine dr. Menger. Gotovo je že sedaj, da se bistvo predloga sprejme z ogromno večino.

Omeniti je še jako pomenljivih letošnih volitev v dunajski mestni odbor. Odkar se je na Dunaji pričelo protižidovsko gibanje, še ni minulo leto, da bi ta, deloma jako brezobzirna stranka ne bila pridobila nekoliko sedežev in to izrekoma v predmestjih, kjer se nahaja mnogo judom neprijaznega ljudstva. Vlansko leto priborila si je protižidovska stranka celo jeden sedež v srednjem mestu. Letos se je nadaljevala borba, izrekoma v južnih in zahodnih predmestjih Landstrasse, Widen, Neubau, Josefstadt itd. in res zopet si je stranka priborila pri volitvah III. in II. razreda šest novih sedežev, srednjemestnega je zgubila proti prav mali večini zavolj jako sposobnega protikandidata umirovljenega finančnega sekcijkega načelnika Huber-ja; in sedaj šteje stranka krog 36 členov, katerih glas mnogo tehta.

Češka. — Po odstopu dr. Matušovi m poskušajo v njegovem volilnem okraju tudi Mladočehi svojo srečo. Župana ml. Brlestavskega naprosil je namreč mladočeški kandidat, da za gotov dan skliče volilni shod v tamošnjo mestno dvorano. Med tem so volilci naprosili tudi vodjo Tonner-ja naj se oglasi kot staročeški kandidat, to tudi naznani župan mladočeškemu kandidatu, ki si pa potem poišče drugi prostor za svoj volilni shod, ker ga je strah obhajal, nasproti stopiti Tonner-ju.

Dan shoda bil je shod Tonnerjev tako obilno obiskan, da so se morali zbrani preseliti v sosedno gledališko dvorano.

Mestni župan pa je po predstavljenji Tonnerja hude levite bral Mladočehom, izrekoma dr. Vašaty-u, ki je v državnem zboru nesramno grdil odstopivšega dr. Matuš-a, Tonner je bil sijajno sprejet za kandidata, mladočeški kandidat pa je pogorel popolnoma.

Ogerska. — Odstop Tiszov dosedaj še ni kolikor se tiče splošnega položaja na Ogerskem, imel nobenih pomenljivih posledic. Javni uradi in zastopi poslavljali so se od odstopivšega ministra, takoj potem pa so se šli poklanjat njegovemu nasledniku.

Zborovanje v državnem zboru vrši se zmirnejše.

Finančni zakon za tekoče leto bil je potrjen in proglašen še pred, kakor je odstopil Tisza in tako je dejansko zopet vse v starem tiru. Veliko breztaknost napravil je Tisza tikoma pred odstopom o tem, da je juda Schosberg-a povzdignil v baronovski stan, kar mu da sedež v tamošnji gosposki zbornici. Vsi politični krogi izražajo o tem svojo hudo nevoljo. Vrh tega pa